

לובלין עלה הגאון רבי היל ליב ליבשיץ אב"ד סובאלק ורבי אליהו נשאר בברוזי העיירה הקטנה.

בתרנ"ד מתחנן רבי אליהו מרימפול שבפלך סובאלק, על מקום הגאון רבי עזרא ליב רקובסקי ("רבי ליבלי פלווצקער") בעל "שלמה משנתו", שנסתלק בראשיתה של אותה שנה. כאן מוציאו הוא לאור את ספרו השני "אמרי ספר" (תרנ"ו) אף בו כראשון שות' וחידושים. בתרס"ז, והוא עדין בעיר זו, יוצא לאור ספר דרישותיו "אבן פנה".⁷² בבד בבד הוא מפרסם חוברת ברוסית "בעניינים הנוגעים למצב אחבי הרוחני".⁷³ אותה שנה הוא גם קורא לתקן תקנה למגנוע "תקלות המסתובבות מעשי קידושין שלא כנים"⁷⁴ ואומרו כי "זמן זהה נחוצה ביותר התקנה הזאת, מצד שהזומנים הקודמים לא יהיה כ"כ חשש תקללה וממושל לפיה שהיה כח ב"ד יפה לכופו לגרשה, משא"כ בזמןנו". הוא קורא ל"צירוף גדולים וחכמי הזמן שישיכמו יחד, וטוב שיהא גם בהסכמה גדולי אה"ק, וכשתהא התקנה ע"פ הרבה חכמי ישראל יהא הדבר מפורסם ולא יבואו לידי תקללה". תקנה זו (הפקעה מדין הinker ב"ד) תגדור לדעתו גם بعد "המושל המסתובב מההתרשות והשכחה למכור בהמה מבורת לאינו יהודי שנכשלין באיסור עבודה ושחיטת בכור תם בחוץ ומסתוובב מזה גם חילול השם כידוע". את קריאתו זו מעיר"ח מנ"א טרס"ז פירסם בכתב העת הווארשאי "קול יעקב"⁷⁵ שיצא לאור ע"י שלומי אמוניים. בימי שבתו במירימפול החלו נקבצים אליו תלמידי חכמים מופלגים תורה להסתופף בצללו, כאן גם החל מתרכח חוג שואלי, ובנו יצחק אלחנן המשיב לאלפים הסתלק לבית עולמו (ادر' טרנ"ו) ואת את מרייצים אליו שאלות מקצת הארץ⁷⁶ ועל דעתו נסמכים רבים.

בשנת תר"ע עולה ובנוי אליהו קלצקין "נער ישראלי"⁷⁷ על כס רבנות לובלין.⁷⁸ ידידו מנעור רבי חיים ברלין היושב כבר בירושלים כותב לו אותה שעה בחום ובהערצה: "שש אני על ברכת ה' שנטקימה על העוסק בתורה לשם... להיות מגדלו ומרוממתו על כל המעשים, לשכת על גפי מרומי קרת".⁷⁹ בתקופת כהונתו בעיר זו "הגדולה לאלקים שישבו בה ורכותינו גאוני עולם עמודי ההוראה"⁸⁰ כבר היה ר' אליהו לאוטורייט והבר סמכא המשיב תשובה לאלפים לכל קהל הגולה בשאלות הכי חמורות בכל מקצועות התורה".⁸¹ בשנת טרע"ד נקרא ר' אליהו להכريع עם "אחדים מגאוני התורה" בשאלת שנסאל ז肯 גאוני הדור ובינו דוד פרידמן מקרלין "מאט אחינו יראי ה' מעיר קリストיאנא

72 יצא לאור בשנית בימי שבתו בירושלים בשנת טר"ץ.

73 ראה "אבן פנה" עמ' 178.

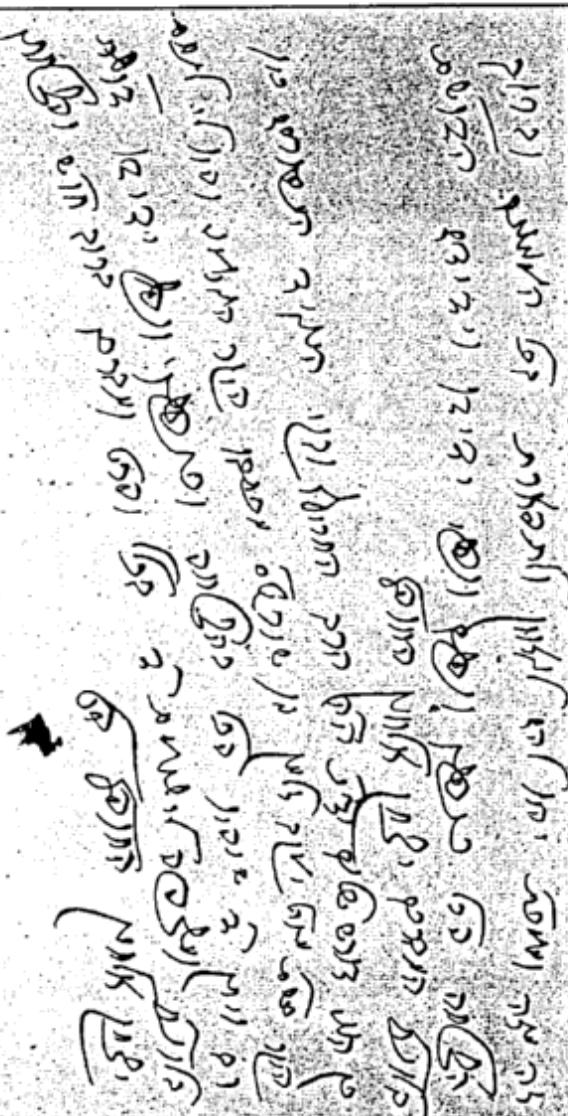
74 טרס"ז גל' יז-יח. ראה דבר אליהו סימן נ'ה.

75 ראה "דבר אליהו" סימן מ"ח מל"יפציג שבגרמניה טרס"ה. סימן ס"ה מוטרדם שבהולנד טרס"ז. סימן ס"ח מבערשך שכורומניה טרס"ז. סימן ע"ד מירושלים עיה"ק טרס"ב.

76 ל' הגר"ח ברלין בברכתו לרבי אליהו להתמנותו בלובלין, (אוסף קלצקין הניל'). חיבת הקודש עמ' 134.

77 פרנסי מרימפול בראותם כי בדעתו לעבור לובלין מיהו להוסיף על שכנו כדי שיישאר בעירם, אולם רבי אליהו נשאר בדעתו.

78 "שער ציון" ירושלים סיון טרצ'ב.

גַּה וְ הַ וְ וְ וְ וְ וְ וְ וְ
 סְמִלָּה יְשִׁירָה וְיֵבֶן הַזָּהָר הַזָּהָר
 אֲמָתָה קְוִוָּה לְעֵין ? אַגְּדָה אַגְּדָה
 וְעֵדָה סְעָה נְזָהָר בְּגִיל עַדְעַד
 מְלֹאכָה פְּלֹאכָה עַרְעָה
 נְאַתָּה קְדָמָה קְדָמָה
 אַחֲרָה קְוֹל גְּבָה אַלְפִּים אַלְפִּים
 כְּבָד קְבָד אַבְּגָנָן אַבְּגָנָן
 שְׂעִיר בְּגִיל בְּגִיל
 מְאַדָּר שְׂעִיר בְּגִיל מְאַדָּר
 צְפָנָה וְצָפָנָה
 גְּזִיעָה קְלָבָה
 שְׂעִיר בְּגִיל בְּגִיל
 מְאַדָּר שְׂעִיר בְּגִיל
 צְפָנָה וְצָפָנָה
 גְּזִיעָה קְלָבָה

ברכת רבינו יצחק אלחנן להתרmantת רבינו אליהו במרימפול, תרכ"ד. (מתוך "שנות דור ודור", אוסף גנזיו של
 הרב ראובן דוב דסלר ר'ז)

אליהו קלצקין בתרב"י שלמה ולטן הכהן
אַלְיאָהוּ קָלַצְקִין
החותם בום ק

אליהו קלצקין בתרב"י שלמה ולטן הכהן

אליהו קלצקין בתרב"י שלמה ולטן הכהן
החותם בום ק

אליהו קלצקין בתרב"י שלמה ולטן הכהן

מכتب הגרא"י קוק אב"ד בויסק (תרנ"ח) לרבי אליהו, ובו המלצה עבור ת"ח צער מבני עירו החפץ להסתופף

בצל רבי אליהו במרימפול. (מנגנון הספרייה הלאומית ירושלים).

ארכיב

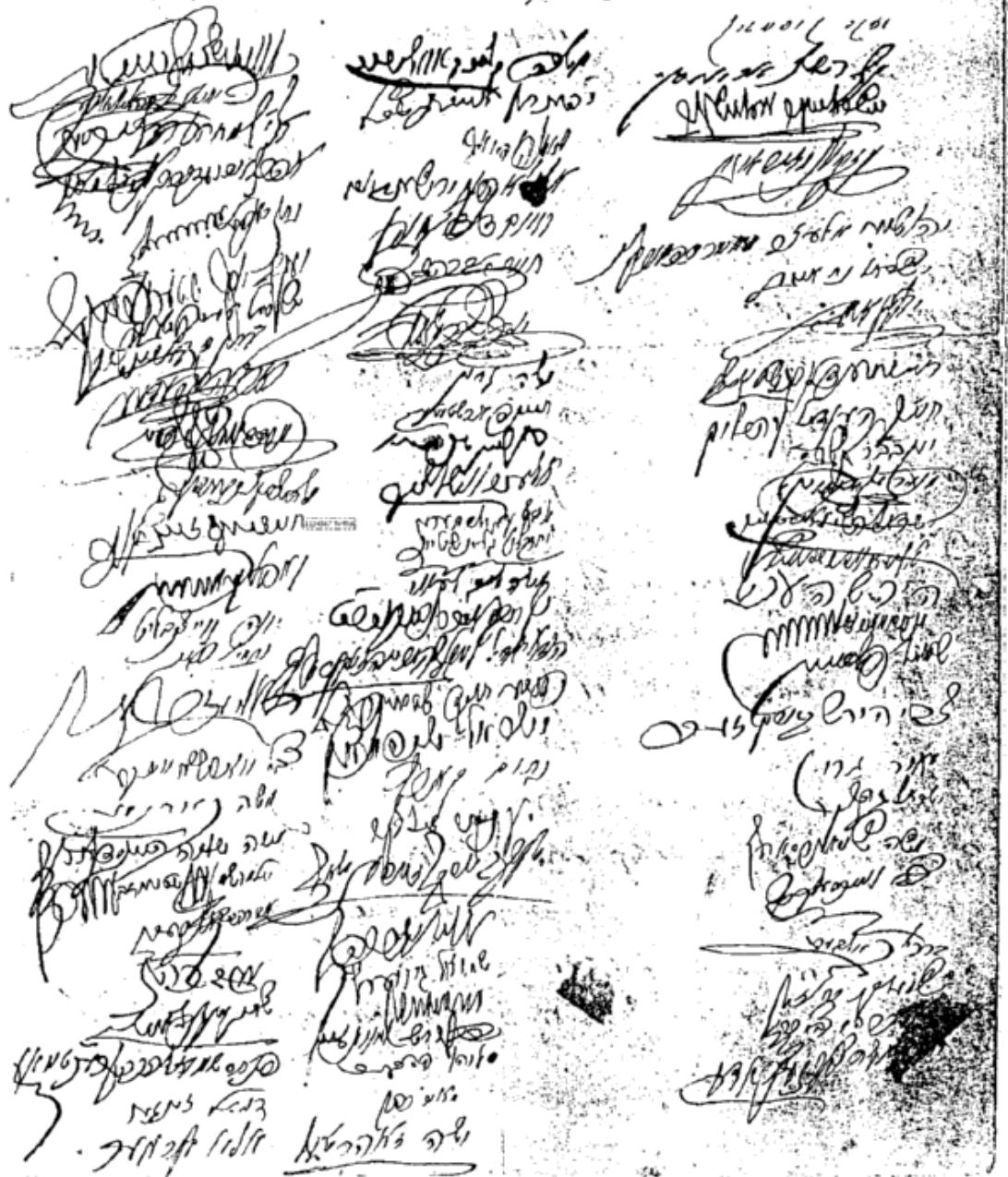
ארכיב

ארכיב

ארכיב

ארכיב

אלה תובענו ותירחו גבורה. לפה לא היה חילום גוף
ובכל גבורת שמענו הוא בזעם, כי תולך צור מלחמה
זה עטוף בפערם ובנורו, יתירם ותנורו. ותונן מלחמה
וישן מלחמה וזה יתירם צור. וזה עטוף הילך וזה רענן
ונרעלתו גבורה ותונן מלחמה עטוף עטוף רעלתו
בפלעון. וזה דראון. וזה צור זעמן. וזה כהן וזה בזעמן
בבזעמן. וזה רענן וזה צור. וזה זעמן וזה בזעמן
זהו צור רענן. וזה זעמן וזה בזעמן.

חתימתו נכבד לובלין, כתב הרבנות הראשית

(אosalו) שבימי הקין הארכיכים לילה כיום תair ואינו נראה שמה אפילו כוכבים גדולים, איך להתנגן ומתי זמן מוצאי שבתות". "הגאון הישיש פקד עליי" - כותב לו רשות גוטليب מוציריו ויד ימינו של הרד"פ - "לפנות אל אחדים מגאנוי תורה שיחוו גם הם דעתם הרמה בנידון זה באשר כי הלכה זו חדשה היא ואין לה מקורות ברורים בשני התלמידים".⁷⁹ הרמה בnidon זה כבש כי הלכה זו חדשה היא ואין לה מקורות ברורים בשני התלמידים. ובשנת תרע"ה כבר כה מרובים היו שואלו עד שלא היה בידו להשיב אלא למייעוטם וגם לאלה רק בקוצר אמרם.⁸⁰ לא נותר לו אלא לפנות בבקשת סליחה (בספרו "דבר אליוו",⁸¹ אותו הויל באותה שנה) "לכבוד הרבנים הפונים אליו בשאלותיהם כי ישלחו לי אשר איןני משיב להם, ומאד יקר אצלי כבוד התורה ורק מפני חולשת כוחיקשה עלי הכתיבה".

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה הלאו ונתרכזו מאי שאלות עגנות חמורות, גדולי רבני הדור משחררים לモצא פיו ואין מכريعם בדבר הלכה ללא הצליפות דעתן.⁸² לאחר המלחמה מוציא רבי אליהו את קונטרטסו "דבר הלכה" (תרפ"א) ואחריו "מילואים לדבר

[1234567] אנו

79 "דבר אליהו" סימן ס"ז.

80 ראה דבריו בסוף "דבר אליהו" לובלין תרע"ה.

81 לספרו זה ספר רבי אליהו שני קונטרסים בענייני איסור חל על איסור מגיסו "הגאון המפורסם בתורה ויראה" רבי יעקב זלמן ליבשין מבрисק. גאון זה, שעת אחד מkonteresyo אלו כתוב על ערש דוויי באוטווצק עיר המרפא סמוך לפיטרתו, היה אישיות מופלאה בדורות. גאון חריף ועמוק בתורה (בסוף konteresyo צירף רבי אליהו מילים ספורות: "להעיר לב המיעינים כי יתבוננו בשום דבר בkonteresyo של גיסי הרב הגאון החריף והשנון") שלא שימוש מעולם ברבנותו (עתיד נכסים היה) "ורב פעלים להרביין תורה בישראל" (לשון רבי אליהו). יד ימינו של רבנו חיים מבрисק בכל עסקי הכלל (בਮכתבו לבעל דורות הראשונות כותב רבנו חיים ערוב נסיעתו לאספת היסוד של אגדות ישראל בבאדר הומבורג, תרס"ט: "מובן כי... אסע ייחדו עם ידידי הגאון ר' יעקב זלמן ליבשין שי"). כך נכתב עליו בשנת תרע"ב: הוא אחד משלדי ייחדי סגולה המזingers בישראל אשר הקודש כל ימי להרמת קרון התורה והיראה. הוא הגבאי הראשי של הת"ת המפואר דבריסק שאין דוגמתו בכל קהילות ישראל (ת"ת זה היה תפארתה של בריסק מאז יסודו על ידי רבנו חיים פאדווא אב"ד בריסק כשיישים שנה קודם לכן, ראה "עיר תלה" עמ' 217 ו"רבותינו שבגולה" ח"ב עמ' 207) הוא יסד שתי ישיבות גדולות בעירו, האחת בשם "תורת חסר" (בראשה עמד בתקופה ראשיה רבי שמחה וליג הראב"ד דבריסק ולאח"כ רבות בשנים רבי משה סוקולובסקי בעל אמרי משה) והשנייה בשם "מקור חיים" (אליה נכנסו מסיים הת"ת, בראשה עמד באותה עת רבי אלחנן וסרמן) שלומדים בהם הרבה בחורי חמד בשקידה ובכעין גמרץ. בהישיבות האלה כל מעיינו של האדם הגדל הזה, יdag לכל מחסורי התלמידים, מלא להם כל צרכים וيشתעשע אתם בחדושים תורה ומורחות הגדל ישפייע אליהם, הוא הגבאי הראשי בארץנו להישיבות הק' אשר בירושלים עיה"ק. הוא רב פעלים בענייני הכלל בכל העניינים הנוגעים לתורה ויראה בצוותא חדא עם מן הגאון האמתי ר' חיים הלוי סלאויזיג הגאב"ד בריסק" (אהלי שם עמ' 354).

הגאון ר' יעקב זלמן ליבשין נסתלק באוטווצק ביום ה' בשבט תרע"ה. קונטרסים רבים השאיר אחריו (ראה דבריו ר' אליהו בסוף קונטרטו הניל') מקטת תורה מפוזרת בספריו רבי אליהו גיסו אשר החליף עמו מכתבים וביבים בתורה ובענייני השעה, הרבה מאלו (ואף מכתביו לאביו בעל ברית יעקב) גנווים בירושלים באוסף קלצקין הניל'. הגאון בעל דבר אברהם משיב בספרו (ח"ב סימן ה) עמש"כ לו רבי יעקב זלמן להציג דבריו אביו (ביבירת יעקב או"ח ד') מתמידתו. ראה עוד לעיל העדרה 36.

82 ראה ב"מילואים לדבר הלכה" עמ' 92. לשונו של רבי מאיר אריך מגאנוי הדור (תרפ"ד): "הלב מהס

ההלכה" (תרפ"ג), ובשניהם חלק ניכר מוקדש לענייני עגנות.⁸³

אותר החכמים

בימי שבתו בלובלין שינה רבי אליהו במקצת את טומו. כל ימי ברוח מעסקי ציבור כמנוי אש, אולם בתקופת לובלין מוצאים אותו אותו תורה בעסק הקמתה של ישיבת חכמי לובלין המפוארה (תרפ"ד).⁸⁴ קודם לכך (תרפ"ג) השתתף ב"כנסיה הגדולה" בונה ונשא בה דברים, מוניה חשב להמשיך את דרכו לאורה"ק אולם הדבר לא עלה בידו באותה שעה.⁸⁵

בחדר טבת תרפ"ה ניטלה ממנו רعيתו "הרבני החסודה שהצטינה ביראת שמים ועובדת הש"ת",⁸⁶ עליה הוא מספר כי גם בחוליה הקשה היו שפטיה מרוחשות בתפלה זכה ליוצרה וקוננה, ורק אליו נשאה נפשה ברגש אמין אשר לא הרגישה אז מכובדי וזריקת סממני מרפא בברורה".⁸⁷ חכמנית זו אשר בקיאה הייתה בתנ"ך ובבדרי חז"ל והיתה עוזר לבعلا בהכנות דרישותיו באגדה (היתה מתקנת את דבריו ואף מוסיפה עליהם משלה),⁸⁸ אהודה הייתה מאד על יושבי לובלין, וביחוד על העניים, עמה רובתה בצדקה והיתה שוקדת על טובותם וטובות בנייהם תלמידי הת"ת. לכשנסתלקה לביתה עולמה ליווה כל בני העיר למנוחת עולמים ("לא הייתה כזאת בעירנו").⁸⁹

ה. עלייה לארץ הק'

כל ימי השתקוק רבי אליהו לפrox עולה של רבנות וחיפש דרכים להסתלק ממנה⁹⁰ ולא עלהה לו. עתה לכשנوتر בודד ראה שעת כושר לבצע את אשר בלבו ולעלות לאורה"ק.⁹¹ בשלחי שנת תרפ"ה אחר שהוא נוטל ברכות פרידה מאוהבו הנאמן ("גאון

בדבר (היתר עגונה) ואם כת"ר נוטה להקל נטוי שיבא מכשוורא". וראה עוד ב"דברים אחדדים" עמו' כי לשון הגאון ר' שמחה זיג' מבריסק (תרפ"ט): "הננו מיחלים בעינית יכולות לחשובתו בכדי שנוכל להתייר האשעה הענינה". יש בנותן עניין להביא מתחן מכתב הגרש"ז כמה מילים: "ידוע לכבוד גאון נ"י כי הגאון אב"ד דפה (הגראי"ז) איןנו מחרער בענייני הוראה אפילו של ביעתא בכותחא". בסוף העתקת המכתב הנ"ל מוסיף ר' אליהו מילים בזה"ל: "ידוע ומפורסם שהרב הגאון מאורן של ישראל ר' חיים הלוי סלאויציג זצ"ל סמך עלייו (על הגרש"ז) בכל ענייני השאלות שנשאל וنمילך אותו".

⁸³ לאחריהם הול' את ספרו "AMILIAI AVEN" (תרפ"ה) תשובה לשאלות מכל קצוי הגוללה.

⁸⁴ ראה בסוף ספרו "AMILIAIM" עמ' 131 התחכבותו עם הגה"ק ורבי ישכר דוב מבעלז זצ"ל.

⁸⁵ שם עמ' 132. כבר בשנת תרפ"ב הוא כותב לקרוב משפחה: "עיני נשואות לעלות לאורה"ק תוכבא"א".

בחורף תרפ"ג הוא שואל בעצת הגראי"ז דיסקין היושב בירושלים אם לעלות לאורה"ק והגראי"ז בمعنىו

רב הענן מציג לפניו את תמונה המציב באורה"ק באותה עת, חשובת הגראי"ז רצ"ב.

⁸⁶ "חיבת הקודש" חלק הדרוש עמ' לה.

⁸⁷ היה מתענין אצל אורחיו שמא יש במקומות פרנסת עבورو לשעות ספורות בבית מסחר של יראים כמתרגם מכתבי משה ומתן או כרואה חשבון, על סמן ידיעתו כמה לשונות ומומחיותו בחשבון. (דר.

קלצקין "הדו"ר" תש"ה גל' ייח-יט).

⁸⁸. בהקדמה ל"AMILIAI AVEN" אותו הול' בשנותיו האחרונות בלובלין אחר פטירת רעיתו הוא כותב: "אצפה לרוחמי שמים כי יהלימי וירפאני ואולי יזכה ה' לעלות לאורה"ק טוב"ב".

עמוי עשו עיהק ירושלם תיז ד' כסלו תרפ"ג

הנפקת החלטה

שלום וברכה וכיס למע"כ זי"ג הרב תנאנן הנדרל וכור נשי"ת מוח"ר
אליו קלאצקי שליט"א גאנז'ד לובלין י"א.

אחד"ש כתריה שליט"א

יקרתו והשור קבלתי לנגן. ומרב חולשתי נתארה תשובי אל כתריה
וביחוד מפני שנחלשתי מאד ואשית עזות בנפשי להשבו תשובה מהונן שלא
אכשל חז' בעזה שאינה חוגנת. וגם עתה אחרי רב ההתבוננות וشكול
הדעתי ועינן ברובם קשה לי לעז' לו דבר ברור כי אווי לי אם אומר ואוי
הנפקת החלטה
לו אם לא אומר.

אחרי ההחלטה

עתה ידע כתריה כי מצב החזרדים לדבר ד' בעיה שפל מאד ואולת ידם
ורוב בני התורה נחונים למטרם לרוגני הבעלים החדשאים אשר החברנו
לחזינוים החפשיים. והנה אם כתריה יודע בנפשו שהי' אפשר לו להפקרים
משלו ולא יהיה נזרך לבירות ולתמי"ת מאיזו מקור שהוא יחשך בדרך פטעין
ב hasilחת ואין לך מודה טוכה חימנה מאשר יעללה ובאה לעיהק. בלבד תועלתו
הרותנית הפרטית תוסיף ביאתו כה בחזרדים לדבר ה' והשפטו מה' גוזלה
מאד לאמן ברכיט כושלות ויצטרוף לעונת ד' בגבורים ללחום מלחתה ד'
בטי רבי' הקפיטים וכור נרחב לפניו לעשות חיל בהרכבת תורה ויראת שמים
ואשם מאד אם ימהר לבוא יפה שעה את קודם. ויסק ואוכת לקל את
פנוי בתבנת.

אך אם חיליה אין מצבו איתן ובבואר לפה יצטרך להיות תלוי בדעת
הנפקת החלטה
אחרים ולפנותו לעזרה ולחמיכת, צר לי מאד להודיע לידי כתריה שליט"א
כי באומן כוה א"א לי ליעזנו לבוא. ומאד אצטער אם כתריה זי' זוק
لتמי"ת מקורות אוכבים אשר למרות רצונו יבוא לידי נסיבות קשים אשר
שלמים וכן רבים ככלו ונSELו לדאבענו הנדרל. ואם כתריה יחשוך לשומר
על חומשתו הרווחנית ולבלתי השתעבל להגען לדעת נאחו"ת המעריביות
את כל ירא ד' על דעתו ועל דעת קונו יוטל עליו לסבול חרמת רעב חז'ג.
וידע כתריה כי לולא ידידותינו העזה לא דמי' מגלה את כל לביו ואיך
מןני שכבבו ושלמו יקרים לי. הרבה מאד לא אוכל מלהבלג ולהעלו"ת
מןנו את המצב הבלתי כמו שהוא עד כמה שאנני מצטער ולבי ידאב לי
מאד מות.

ואחרי אשר חודעתי לכתריה את כל זה הדבר מסור ללבבו השר וימלך
עם קונו אשר ינתחו בדרכ' אמרת ויחקנו בעצת טובת ובכל אשר יהלוט ד'
יצליה דרך ונכספת נפשי לדעת את הכרעתו הטובה בעניין הזה וביטה אני
כי לא ימנע חפום טלהודיעני.

אם יסוב לנטלו' לחמיאו לי את סרו' החדש אקבלו בראון ואענדנו
פעלה לאמש בעיה
ותנני חותם בברכת מרובה מוקירו ומכתבו כערכו ורוב גאוננו דוש"ת
ידי'ו עג.

יצחק ירוחם

בהתאנן החסיד מוח"ר

משה יהושע יהודא ליב נצ"ל דימקין

(יותר ממה שכתוב כאן נשאר כמוס בלבבנו
וסומכים אנו על חכמתו שיבין מעדתו).

העתק מכתב רבי יצחק ירוחם דיסקין לרבי אליהו בדבר עלייה לאורה"ג. תרפ"ג

ישראל וקדשו")⁸⁹ רבי נפתלי זילברברג מօארשא אשר "חיזק את רוחי בדבריו הקדושים שלא יכול רוחי מפני קשי ארה"ק".⁹⁰ הוא עוזב בחשאי את לובלין בה זכה להערכתה בלתי מצויה.⁹¹ משמשו הנאמן מלוחנו עד לוינה, מכאן הוא עושה את דרכו לארה"ק בדר והוא זקן וחולה,⁸⁸ ולא כל תקות פרנסת שמו ואפלו במצומים. ביום כי באלו דרכות רגליו על אדמות ארה"ק. בכתביו הוא וושם:⁹¹ "זכני הש"ית לעלות לארה"ק, עלייתך לחוף יפו يوم ד' כי אלול תרפ"ה, ומשם על שבת קדש לצפת טובב"א, והתפלתי לד' על קברות מאורי ישראל ובאתך לפה עיה"ק ירושלים טובב"א יום ד' כי אלול",⁹² כאן בעיה"ק מתודע הוא לחכמיה "השוקדים בתורה ובעבודת ד'" במשמעות נפש באופן שלא יזכיר לאחינו שבגולה".⁹³ הגאון הצדיק רבי יוסף חיים זוננפלד, עמו הוא מתקשר בידידות ובאהבה,⁹³ מעמידו בראש ישיבת "אהל משה", בה הוא מרצה שיעורים חמדים כסדרם לפניו לומדים מופלגים, ורבים ניאוטים לאورو. בחודש שבט תרפ"ז⁹⁴ כבר ספר חדש בידו "חיבת הקודש", שבו אומר הבא מן החדרש מתורת ארץ ישראל,⁹⁴ משעריו הנ"ל. גם לאחר עליתו לארה"ק נשאר רבי אליהו תל תפליות אליו פונים כל חכמי הגולה,

89 לשונו בספרו "דברים אחדים" (ירושלים תרצ"א) עמ' ק"ז.

90 ידידות ואהבה רובה הייתה בין אדרמור"י לובלין האחים רבי שלמה ורבי עזריאל מאיר אייגר. עם האחרון עמד בקשר הדוק גם לאחר עליותו לארה"ק ועמד לימינו כאשר פירסם את קונטרסו "תקנת רבים" בדבר היתור עסקא כללי (ראה הערת 97). מסופר כי בבוא רבי אליהו לכהן בלובלין, יצא רעו"ם אייגר עם חסובי העדה לקדם את פניו בעיר העלם, לפליית רבי אליהו מה ראו לטרוח ולבא עד העלם, השיבו רעו"ם דרך צחות בלשון הנאמר באלו"ה "אשר מי שראה פניו בחולם" - בחעלם ("יהורה לקדשו" ח"ג עמ' ר"ב).

91 הקרתו לחיבת הקודש", שבט תרפ"ז.

92 בדבריו נשמע צليل לשונות הרמב"ם והרמב"ן בעלותם לאה"ק, ראה דברי המעתיק פ"י הרמב"ם למסכת אוצר החכמה "שהביא את שמצו בסוף הספר מלשון הרמב"ם: "ליל א' בשבח יצאתי מן הים ובאו לעכו ובא' בשבח יצאתי מירושלים לחבון לשחק קברות אבותי והתפלתי". ובאגרת הרמב"ן לבנו: "באתי לשולם ביום תשיעי... פני מועדות ללכת לחבון העיר קברות אבותינו להשתתה כנגדם".

93 יחש הכבוד אותו רחש רבי יוסף חיים זוננפלד לרבי אליהו היה מיוחד במינו. מעשה ובא אלו שליח מטעם הנציב העליון ואوها שעה ישב עמו רבי אליהו. ביקש השליח להודיעו דבר בשם שלו שלא בנווכחות רבי אליהו ולא גענה לו הריח"⁹⁵, כשהסביר הלה את תרעומתו באומרו כי יש בוה משום "מרידה במלכות", אמר לו הריח"⁹⁶: מסור נא להנציב העליון כי מה שאני רשאי לשומו רשאי גם הגאון מלובלין לשומו! (הרבר ר' ישראל איינשטיין). ופעמ' ישב רבי אליהו אצלו בחול המועד ובאו רבים מבני ירושלים להקביל פניו וכוב ברוגל. קיבלם רבי יוסף חיים בחביבות באומרו: "שבו נא, שבנו נא, ודאי עבדתם כאן בחזירותכם מן הכותל המערבי" (הגראיה"ז דר בקירוב מקום ב"בתי מחסה"). לכשיצאו הבינו בפני רבי משה בלוי (נאמננו של הגראיה"ז) את תמהונם: מה ראה רבנו לקבל פניו בלבד? בלשון זה? הלה שנהיירם היו לו דרכי רבו, השיבם: מה תחתמו, והלא ראיתם את רבה של לובלין שישב אצלו, וחשש רבנו להלישות דעתו בראותו את בני ירושלים, באים להקביל פניו רבעם ברוגל ואילו הוא הרבר מלובלין מנתק מבני עדתו (הנ"ל מפני זקנו רבי עמרם ברבי משה בלוי).

94 העניין הראשון (חwon תרפ"ז) בספר זה מתורת א"י הוא תשובה לקונטרסו של "זקן הגאנונים תפארת ישראל" הרש"א אלפנדי בעניין אתרוג המורכב שנתרפס באותו עת ובו התיר לבך מדינה אף על לימון.